

בעזהש"ת

קונטרס

די טעג פון בין הזמנים

דער קונטרס ווייזט די וועג פאר בחורים ווי אזוי אויסצונגיפן די טעג פון בין הזמנים, און צו וויסן אז די אמת'ע בין הזמנים איז נאר בין מיתה לקבורה.

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "בין הזמנים" פון

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדוננו, מורינו ורבינו

רבי נחמן מברסקלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין פלמיד, מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסקלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים פון די הייליגע ה"ל, פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

ארויסגעגעבן בעזהש"ת
דורך היכל הקודש ברסקלב - וויליאמסבורג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

די טעג פון בין הזמנים

א.

מיין טייערער ליבער זוהן; ביי ערליכע אידן, איז
בכלל נישט דא אזא זאך ווי "בין הזמנים". ווייל
פארנוואס האט דער אייבערשטער באשאפן אלע
עולמות? נאר כדי אז דער מענטש וואס געפונט זיך
דא אויף דער וועלט זאל מקיים זיין די מצות און

די טעג פון בין הזמנים

לערנען זיין תורה הקדושה, און דורכדעם איז השם יתברך משפיע שפע פאר אלע עולמות. און דעריבער איז נישט שייך אזא זאך ווי מבטל זיין די צייט, ווייל יעדע איינציגער טאג וואס דער באשעפער האט באשאפן, האט ער באשאפן צוליב א געוויסע באשטימטע תכלית וואס איז אינגאנצן פארהוילן פון דעם מענטשנס אויג, און ער האט עס באשאפן פאר אונז דייקא וואס מיר לעבן יעצט דא אויף דער וועלט, און דערפאר ליגט אויף אונז א פליכט צו טון דעם רצון הבורא און מקיים צו זיין די מצוות און לערנען זיין תורה הקדושה א יעדן טאג, וואס די תורה דאס איז די חכמה פון השם יתברך. און וועגן דעם האט מען ביי יראי השם בכלל נישט גורס געווען דעם מושג פון "בין הזמנים".

די טעג פון בין הזמנים ה

ווייל דאס ענין פון "בין הזמנים" דאס איז נאר דא איינמאל אין לעבן ביי א מענטש, צווישן דאס שטארבן און באערדיגן; ווען א מענטש שטארבט נעמט מען אים אראפ פון זיין בעט און מען לייגט אים אראפ אויף דער ערד און דארטן לייגט ער ביי די חברה קדישה קומען אן און פארען זיך מיט אים און מאכן אים די טהרה און טובל'ן אים. און דערנאך מאכט מען די לויא און מען זאגט אויף אים הספדים און מען טראגט אים צו די בית הקברות, און דארט באערדיגט מען אים און ער בלייבט דארטן איבער אליינס. און דאס איז די צייט וואס ווערט אנגערופן "בין הזמנים", דאס הייסט: פון נאכ'ן שטארבן ביזן באערדיגן די צייט ווערט אנגערופן "בין הזמנים". און דער אריו"ל שרייבט, אז בשעת די בין הזמנים פון צווישן דאס שטארבן און באערדיגן דארף מען זיך

די טעג פון בין הזמנים

1

אויך זייער צואיילן און נישט לאזן זוימען די סדר
הלויא, ווייל אין דעם זמן ווילן זיך די חיצונים זייער
אנכאפן אין דעם נפטר. דערפאר דארף מען זיך זייער
צואיילן נישט צו לאזן זוימען די סדר הלויא, פדי די
חיצונים זאלן זיך חס וחס וחס וחס וחס וחס וחס וחס וחס
נפטר. זעסטו דאך, מיין טייערער ליבער זוהן; אז
אפילו ביי א מת און א נפטר דארף מען זיך אויך זייער
זייער צואיילן נישט צו לאזן זוימען אסאך צייט, און
דערפאר איז נישטא אזא זאך ווי "בין הזמנים".

ווייל באמת אויב א מענטש וועט אריינטראכטן
וועט ער זעהן אז צייט איז זייער זייער א טייערע זאך
ווייל אלעס אויף דער וועלט קען א מענטש קויפן
אבער צייט דאס קען א מענטש בשום אופן נישט
קויפן. אז א מענטש האט פארלוירן זיין געלט קען ער
עס נאך צוריק באקומען אבער מיט צייט איז נישט

אזוי, נאר אין די רגע וואס א מענטש האט פארלוירן זיין צייט וועט ער עס שוין קיינמאל מער נישט צוריק באקומען. און דערפאר דארף א מענטש זייער היטן אויף זיין צייט. בפרט א יונגער בחור'ל, וואס האט א גרויסער יצר הרע אנצופרענגן זיין צייט און דורך דעם וואס מ'פרענגט אן די צייט קומט מען צו נאכדעם, צו אלע עבירות אויף דער וועלט, און אזוי אויך אלע משיגעת'ן און נארישקייטן נעמען זיך נאר פון דעם וואס א מענטש איז מבטל זיין צייט, אזוי ווי אונזערע הייליגע חכמים האבן געזאגט, (כתבות נ"ט). "הבטלה מביאה לידי זימה, הבטלה מביא לידי שעמום". "דאס אנפרענגן די צייט פרענגט צו דעם מענטש צו טוהן עבירות, אין איז גורם אז ער זאל ווערן משוגע". ווייל אז א מענטש ווייסט נישט וואס

די טעג פון בין הזמנים

ח

צו טוהן מיט זיין טייערע צייט ווערט ער מממש
משוגע.

דעריבער זעה איין, מיין טייערע ליבער זוהן! אז
ס'איז פשוט א שאד אויף די טייערע צייט ובפרט
יעצט אין "די טעג פון בין הזמנים" דארפסטו צו
וויסן אז ביי יראי השם יתברך איז בכלל נישט
געלערנט געווארן אזא זאך ווי "בין הזמנים" נאר
פונקט פארקערט אין די טעג פון די דאזיגע צוויי
חדשים ניסן און תשרי דארף מען מער און מער
נתעורר צו ווערן, ווייל דער הייליגער רבי זכרוננו
לברכה זאגט אין לקוטי מוהר"ן (חלק א' סימן מ"ט)
אז די טעג פון ניסן און תשרי זענען טעג פון תשובה.
די טעג פון ניסן זענען טעג פון תשובה מאהבה
מ'טוט תשובה פון ליבשאפט פארן בורא כל
העולמים, און די טעג פון תשרי זענען טעג פון

די טעג פון בײן הזמנים

תשובה מיראה, וואס מען טוט תשובה פאר גרויס מורא פארן בורא פל העולמים. און דערפאר דארף מען אין די צוויי חדשים אסאך מער היטן אויף די טייערע צייט, און נעם דיר ארויס פון דיין קאפ אז ס'איז דא אַזאַ מין נאך ווי "בין הזמנים", און אויב דו וועסט שטארק היטן אויף דיין טייערע צייט אין די יעצטיגע טעג דאן וועסטו גאר שטארק מצליח זיין.

ב.

דאווענען מיט מנגן

מיין טייערע ליבער זוהן! אין די יעצטיגע טעג וואס רופן זיך אין די ישיבישע וועלט "בין הזמנים" דארף מען גאר שטארק נזהר זיין צו דאוונען מיט מנגן. ווייל אין אמת'ן דארף א מענטש אגאנץ יאר זיין

די טעג פון ביין הזמנים

י

נזָהר צו דאווענען מיט מנין, ווייל חז"ל זאגן (בְּרָכוֹת ח.) אימתי הוא עת רצון? בְּשָׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּלִין - ווען קומט פאר אן עת רצון אין הימל? ווען ס'דאווענען צוזאמען א צבור אידן! ווייל אז מ'דאווענט צוזאמען מיט א צבור אידן גייט די תּפִּלָּה ארויף און ס'שפאלט אלע הימלען. און דער מענטש ענטפערט אויך "אמן יהא שמייה רבא" און "ברכו" און "קדשה" וואס חז"ל האבן זייער מפליג געווען אין די מעלה פון ענטפערן אמן! עד כדי כך אז חז"ל זאגן (שבת קי"ט:) כָּל הָעוֹנָה אָמֵן בְּכָל כּוּחוֹ, פּוֹתְחִים לוֹ שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן - אז א מענטש ענטפערט אמן מיט זיין גאנצן פח עפענט מען אים אויף די טויערן פון גן עדן, און אזוי אויך זאגן אונזערע חז"ל (דברים רפה פרשה ז' סימן א'). אז, א יעדער וואס ענטפערט אמן אויף די וועלט איז זוכה צו ענטפערן אמן לעתיד לבא.

די טעג פון בין הזמנים יא

אין נאך האבן זיי געזאגט (שבת קיט:) אז פל העונה
'אמן יהא שמייה רבה', בכל פוחו אפילו נגזר עליו גזר
דין של שבועים שנים, קורעים לו גזר דינו - אז א
מענטש ענטפערט אמן יהא שמייה רבה מיט זיין גאנצן
פח, אפילו אויב ס'איז אויף אים חלילה וחס נגזר
געווארן א גזר דין פון זיבעציג יאר צורייסט מען אים
זיין גזר דין. זעהן מיר פון דעם ווי טייער ס'איז צו
דאווענען מיט מנין, ובפרט אין די יעצטיגע טעג פון
חודש ניסן און תשרי וואס יעצט זענען די הימלען
אסאך מער אפען פון א גאנץ יאר.

דעריבער זעה מיין טייערער ליבער זוהן, זייער
נזהר צו זיין צו דאווענען מיט מנין א יעדן טאג, און
חכמינו ז"ל זאגן (מדרש איכה פרשה ג' סימן ג') צו
וואס איז געגליכנט איינער וואס דאווענט מיט מנין?
צו מענטשן וואס האבן געמאכט א קרוין פארן קעניג

די טעג פון בין הזמנים

און ס'איז געקומען אן עני און האט צוגעלייגט זיין חלק צו דעם, וואס זאגט דער מלך? צוליב דעם עני וועל איך דאס אננעמען! און גלייך נעמט עס טאקע דער קעניג אן, וכו'. און דאס איז א גרויסער יסוד פאר א יונגער בחור אין די יעצטיגע "בין הזמנים טעג" אז ער זאל אויפשטיין פרי און גיין אין שוהל און דאווענען מיט מנין דייקא, נישט אזוי ווי די פוילע בחורים וואס טראכטן אז די יעצטיגע טעג זענען פרייע טעג, ווייל פרייע טעג דאס איז נאר נאכן שטארבן, אזוי ווי חכמינו ז"ל זאגן (שבת קנ"א:) פיון שמת אדם נעשה חפשי מן המצוות - ווי נאר א מענטש ווערט נפטר פון דער וועלט ווערט ער גלייך פריי פון אלע מצוות, און וועגן דעם קומט בכלל נישט אין באטרעכט אזא זאך ווי פרייע צייט.

ובפרט אין די צוויי הייליגע חדשים פון ניסן און
 תשרי וואס זיי זענען טעג פון תשובה. די ימי ניסן
 זענען טעג וואס מען טוט "תשובה מאהבה" פון
 גרויס ליבשאפט פארן בורא כל העולמים, און אונז
 ווייזן אז מיר האבן ליב דעם אייבערשטן. און מען
 רייניגט אויס דעם הויז פון אלע מיני חמץ פון די
 שפאלטענס און פון די לעכער און מיר גרייטן זיך צו
 צו עסן דעם מצה, וואס דאס איז מרמז אז דער
 מענטש זאל אינטערזיכן די שפאלטענס און די לעכער
 פון זיין הארץ און פון זיינע אברים, אויסצורוימען
 דעם יצר הרע וואס איז אריינגעגאנגען אין אים. און
 מיר גרייטן זיך צו צו עסן דעם "מצה" וואס דאס איז
 די הייליגע און דערהויבענע מוחין, ווייל "מצה" דאס
 איז א מאכל פון אמונה; ווייל פארנוואס עסן מיר דען
 מצה? ווייל דער אייבערשטער האט אונז באפוילן צו

די טעג פון בין הזמנים

עסן מצה! און דערפאר אז א מענטש עסט מצה איז ער ממשיך אויף זיך די אמונה הקדושה אין גאט ברוך הוא. און דעריבער ווערן די טעג פון ניסן אנגערופן "טעג פון תשובה מאהבה" ווייל מיר טוען די אלע זאכן מחמת גרויס ליבשאפט פארן בורא כל העולמים און נישט צוליב אן עול.

און אזוי אויך די טעג פון תשרי ווערן אנגערופן "טעג פון תשובה מיראה" ווייל אין ראש השנה עפנט מען אויבן אין הימל דעם ספר הזכרונות, און מען איז זיך דארט מתבונן אין דעם, און מען קוקט אדורך אלעס וואס דער מענטש האט אפגעטוהן א גאנץ יאר און מען איז אים דן צום לעבן אדער צום טויט, צו מיט חניקה צו מיט שריפה, צו מיט הריגה צו מיט סקילה. און דעריבער ווערן די טעג אנגערופן טעג פון תשובה מיראה, ווייל אין די טעג זענען די ספרים, [די

ספרי חיים און די ספרי מתים] אפן, און מאיז דן דעם
 מענטש וואס עס וועט זיין מיט אים א גאנץ יאר, און
 דערפאר דארף מען זייער נזהר זיין אין די יעצטיגע
 צוויי חדשים צו דאווענען מיט מנן ווייל יעצט איז א
 געוואלדיגע עת רצון אין הימל און הקדוש ברוך הוא
 איז מקבל זיין תשובה.

ג.

זיין מסדר

מיין טייערער ליבער זוהן! כאטש דו האסט
 געהאט אגאנץ יאר אין ישיבה א מסודר'דיגן סדר,
 אבער אז עס קומט "בין הזמנים" זעהען מיר בדרך
 כלל אז א יונגער בחור לאזט זיך נאך פון זיינע סדרים
 און ער דרייט זיך ארום אן א סדר. ער שטייט אויף
 ווען ער וויל, און גייט ווי ער וויל, און דרייט זיך מיט

די טעג פון בין הזמנים

וועמען ער וויל, און ער טראכט צו זיך אז דער היינטיגער טאג איז נישט קיין טאג. און ער כאפט נישט אז א יעדער טאג באזינדער איז א פארמעגן פאר זיך און א טאג וואס גייט פארביי איז אן אייביגע פארלוסט וואס ער וועט שוין קיינמאל מער נישט צוריק באקומען. נאר פארקערט ער טראכט אז היינט איז נישט קיין טאג. זאלסטו אבער וויסן מיין ליבער זוהן, אז דער אמת איז נישט אזוי; נאר אין יעדן טאג קען מען מוראדיג שטארק מצליח זיין אויב מען זאל נאר וויסן וויאזוי עס אויסצוניצן. אבער כדי מצליח צו זיין דארף מען האבן א סדר, וויל אז א מענטש איז מסודר אין אלע זיינע ענינים איז ער זייער מצליח אין זיין לעבן. און פארקערט זעהט מען אויך אז אלע שטרויכלונגען פונעם מענטש נעמט זיך נאר פון דעם וואס ער לעבט אן א סדר. וואס דאס איז געגליכענט

צו ווען עס ברענט א פייער און יעדער לויפט
ראטעווען חפצים פון דעם פייער, נאר מחמת גרויס
בהלה וואס א יעדער איז אזוי צומישט פון דעם פייער
ברענגט יעדער ארויס וואס מען דארף נישט, דער
לויפט אריין און ברענגט ארויס א בעזים און דער
ברענגט ארויס אן אמפער, און די גאלד און די זילבער
בלייבט איבער אינעווייניג און ווערט דערווייל
פארברענט. די זעלבע זאך איז ווען א מענטש לעבט
אן א סדר פארפאטשקעט ער זיין צייט מיט שטותים
והבלים און כאפט נאר ארויס א בעזים מיט אן
אמפער, אבער די גאלד מיט די זילבער ווערט פון אים
פארלוירן. דהיינו די תורה הקדושה וואס ווערט
צוגעגליכנט צו גאלד און זילבער, אזוי ווי עס שטייט
אין פסוק (תהלים י"ט - י"א) "הנחמדים מזהב ומפז
רב", דאס ווערט פון אים פארלוירן. דעריבער זעה,

יח די טעג פון בין הזמנים

מיין טייערער ליבער זוהן! זיך מסדר צו זיין א ריכטיגן סדר כדי צו וויסן וויאזוי זיך צו פירן אין די יעצטיגע טעג, און אזוי אז דו וועסט האבן א געהעריגן סדר אין די יעצטיגע טעג, וועסטו גאר שטארק מצליח זיין, ווייל ס'איז פשוט נישט מעגליך מצליח צו זיין נאר אויב מען האט א סדר.

און אלץ עצה טובה איז פדאי פאר דיך צו וויסן ווען דו ביסט זיך מסדר דיינע סדרים אז די בעסטע וועג וויאזוי דאס מסדר צו זיין, איז אז די זאלסט צובינדן א יעדן ענין צו א באשטימטע זמן, דאס הייסט: אז דו זאלסט האבן א סדר וואס דו טוהסט פאר'ן דאווענען, און א סדר וואס דו טוהסט נאכן דאווענען, א סדר אויף פארמיטאג, און א סדר אויף נאכמיטאג, און א סדר ביינאכט. און אין די רגע וואס דו וועסט זיין מסודר וועסטו האבן הצלחה. און אזוי

די טעג פון בין הזמנים

זעהט מען אויך בחוש אז די אלע וואס לעבן מיט א סדר זענען גאר שטארק מצליח אין זייערע ענינים.

און דערפאר זעה מיין טייערער ליבער זוהן! צו לעבן מיט א סדר, און אז דו וועסט לעבן מיט א סדר וועסטו ביז א קורצע צייט קענען קונה זיין וואס א צווייטער קען זיך נישט קונה זיין אין אסאך צייט. דערפאר אין די יעצטיגע טעג וואס פאררופט זיך ביי די ישיבות "בין הזמנים" איז זייער וויכטיג אז דו זאלסט זיך מסדר זיין א פאסיגן סדר וויאזוי זיך צו פירן און אזוי וועסטו מיטן אייבערשטנס הילף האבן גרויס הצלחה.

די טעג פון בין הזמנים

כ

ד.

טוהן אסאך מצוות

מיין טייערער ליבער זוהן! יעצט אין "די טעג פון בין הזמנים" וואס מען ברענגט אן די צייט מיט גארנישט און מיט נישט, און מען דרייט זיך ארום אין אלע גאסן און מען פלוידערט דברים בטלים און מען טוט גארנישט, פארברענט מען די טייערע צייט און מען פארלירט דאס גאנצע יראת שמים און דאס גאנצע תורה ותפלה וואס מען האט זיך איינגעקויפט אין די ווענט פון די ישיבה אין דעם דאזיגן זמן – אלעס ווערט פארברענט! דהיינו אין די ימי ניסן ווערט פארברענט דאס גאנצע ווינטער זמן און אין די ימי תשרי ווערט פארברענט דאס גאנצע זומער זמן, דאס מיינט צו זאגן אז אפילו אויב דו האסט געלערנט

די טעג פון בין הזמנים כא

די גאנצע ווינטער זמן, און די גאנצע זומער זמן מיט גרויס התמדה, און דו האסט זיך איינגעקויפט גוטע מידות. איז אבער ליידער אזוי אז ווי נאר עס קומט אן דער "בין הזמנים" און מען דרייט זיך ארום ליידיג און מען טוט גארנישט, ווערט אלעס פארברענט און מען פארלירט אלעס. ווייל די תורה הקדושה איז זייער זייער שווער צו קויפן, אבער פון די אנדערע זייט איז עס זייער זייער גרינג צו פארלירן. דעריבער אויב דו ווילסט אין די יעצטיגע טעג זיך יא אביסל אפריען פון די שווערע עול וואס דו האסט געהאט אין די ווינטער און זימער זמן, זעה כאטשע אז דו זאלסט זיך אפריען מיט טוהן מצוות. ווייל אין די טעג פון ניסן קען מען מקיים זיין גאר אסאך מצוות. צום ביישפיל: גיין באקן מצות אדער העלפן אינדערהיים פאר די טאטע מאמע אויסצורייניגן דעם חמץ, ווי עס

כב די טעג פון בין הזמנים

ווערט געברענגט אין די ספרים הקדושים, אז פון די אלע יגיעות און טירחות וואס דער מענטש רייניגט דעם חמץ ווערט באשאפן פון דעם מלאכים, דעריבער אנשטאטס אנצופבטלן די צייט מיט גארנישט און מיט נישט, זעה צו העלפן דיינע עלטערן אויסצורייניגן דעם חמץ פון הויז, און מיט דעם וועסטו דיר באשאפן מלאכי שמירה, מלאכים וואס היטן דך אפ, ווייל די מלאכים וואס ווערן באשאפן פון דעם וואס מען רייניגט אויס דעם חמץ פאר פסח, די מלאכים באגלייטן דעם מענטש און היטן אים אפ א גאנץ יאר פון אלעם שלעכטס.

און אזוי אויך אין די טעג פון תשרי זעה נתעורר צו ווערן בתשובה וואס פון א יעדע קליינע התעוררות וואס א מענטש ווערט נתעורר בתשובה, ווערט פון דעם באשאפן מלאכים, ובפרט ווען ער איז זוכה

מקיים צו זיין די מצוות וואס זענען שייך צו די דאזיגע טעג, למשל בויען די סופה און קויפן די ארבעה מינים, וואס פון א יעדן יגיעה און טירחה וואס דער מענטש פלאגט זיך און שטרענגט זיך אן צו בויען און צו באשיינען דעם סופה ווערט פון דעם באשאפן מלאכים וואס היטן אים אפ ווייל מיט איעדע מצוה וואס א מענטש איז מקיים, באשאפט ער זיך מלאכים וואס היטן אים אפ. און אפילו דער מענטש זעהט זיי נישט, פונדעסטוועגן דאך וועט נאך קומען א טאג און א שעה און א רגע וואס דער מענטש וועט זיי זייער וויכטיג דארפן האבן [די מלאכי שמירה וואס ער האט זיך באשאפן פון די מצוות.], און אויב א מענטש וואלט ווען געוויסט די געוואלדיגע גרויסקייט פון די מצוות וואס ער איז מקיים אין די יעצטיגע טעג, און וואספארא מלאכי

די טעג פון בין הזמנים

מעלה ער באשאפט מיט א יעדן יגיעה און טירחה וואס ער פלאגט זיך אן, סיי מיטן אויסרייניגן די הויז פון חמץ לכבוד פסח און העלפן די טאטע מאמע וואס דאס איז די גרעסטע מצוה, און סיי מיטן בויען די סופה און עס שייך צו מאכן און עס צו באצירן, און סיי מיטן זיך אנשטרענגן צו באקומען די פיר מינים, וואלט ער זיך ווען מוירעדיג צוגעפלייסט מיט דעם, ווייל מיט א יעדען פלאג און טירחה באשאפט ער זיך מלאכים.

און די זעלבע זאך איז מיט די ימי ניסן וואס דעמאלטס איז א געוואלדיגע זאך צו גיין צוזאמנעמען געלט, פאר ארימעלייט וואס האבן נישט אויף פסח צו מאכן, און דאס ווערט אנגערופן "מעוה חייטים". ווייל עס זענען דא משפחות וואס האבן ממש גארנישט, און זיי קענען נישט קויפן קיין וויין

די טעג פון בין הזמנים כה

און פלייש אויף פסח, און מיט דעם וואס דו וועסט זיך אנשטרענגן צו גיין צוזאמנעמען געלט פאר די ארימעלייט וואס האבן נישט אויף פסח וועסטו דיר באשאפן פון א יעדן טריט און פון א יעדן יגיעה און טירחה הייליגע מלאכים. און די זעלבע נאך איז אין די טעג פון תשרי, אז מען גייט אויף צדקה פאר די ארימעלייט אז זיי זאלן האבן אויף צרכי יום טוב ווערט באשאפן פון א יעדן טריט און פון איעדן פלאג און טירחה וואס מען שטרענגט זיך אן מיט דעם, "מלאכי שמירה" וואס היטן אפ דעם מענטש. און אוודאי פארשטייט נישט דער מענטש וואס דאס איז די הייליגע מלאכים וואס ס'ווערן באשאפן פון איעדע מצוה, ווייל דער גאנצער ענגן פון די מלאכים איז א רוחניות'דיגע נאך וואס דער מענטש האט נישט קיין שום השגה אין דעם, אבער עס וועט נאך קומען א

די טעג פון בין הזמנים

טאג און א שעה און א רגע וואס דו וועסט אנוועק גיין פון דער וועלט און דעמאלטס וועסטו זעהן וואספארא הייליגע מלאכים דו האסט זיך באשאפן מיט א יעדע יגיעה און טירחה, און דעמאלטס וועסטו חרטה האבן "פארנואס האב איך נישט געטוהן מער און מער"? ובפרט ביי אונזערע לייט אנשי שלומינו חסידי ברסלב וואס מען ווייסט די גרויסע תועלת פון ספרי רבינו ז"ל אז א יעדע ספר פון ספרי רבינו ז"ל איז מעורר דעם מענטש צו תשובה און ציעט אים זיין הארץ צום אייבערשטן און ברענגט אין אים אריין א געוואלדיגע תשוקה צו לערנען די תורה הקדושה און צו דאווענען מיטן גאנצן כח מיט גרויס פוונה און צו רעדן צום אייבערשטן, זענען זיי וועגן דעם אין די דאזיגע טעג די מערסטע עוסק צו פארשפרייטן דעם הייליגן רבינו'ס ספרים וואס מיט א יעדע יגיעה און

די טעג פון בין הזמנים כז

טירחה וואס דער מענטש איז זיך מטריח מיטן פארשפרייטן די ספרים פונעם הייליגן רבי'ן באשאפט ער זיך מלאכים, און ער האט אויך א חלק אין דעם גרויסן זכות וואס ער איז מעורר אן א שיעור בחורי חמד און יונגעלייט צו תשובה.

ה.

העלפן א צווייטן איד

מיין טייערער ליבער זוהן יעצט אין די טעג פון "בין הזמנים" וואס על פי רוב דרייען זיך די בחורים ארום און זענען מבטל די צייט מיט פיסטע זאכן זעה אז דו זאלסט כאטשע נישט זיין צווישן זיי, און אויב דו שפירסט אז דו ביסט שוין אויסגעמוטשעט און דו האסט שוין נישט קיין געדולד איינצוזיצן אויף איין

די טעג פון בין הזמנים

כח

פלאץ זעה דעמאלטס צו העלפן פאר א צווייטן איד, ווייל מיט דעם וואס מען העלפט פאר א צווייטן איד קויפט מען זיך איין זייער אסאך מצוות; די מצוות עשה פון "וְאָהֲבֵתָ לְרֵיעָה כָּמוֹךָ" און די מצוות עשה פון "עֲזוּב תַּעֲזוּב עִמּוֹ", און די מצוות עשה פון "וְיָחִי אָחִיךָ עִמּוֹ", און אזוי נאך אן א שיעור מצוות וואס מען איז מקיים מיט דעם וואס מען העלפט ארויס א צווייטן איד. און דאס איז געזאגט געווארן ביי סתם א איד מחזק צו זיין און שטארקן און פרייליך צו מאכן און אופצולעבן א יעדן איינציגן איד, די עיקר אז ער זאל נישט זיין בעצלות און בעצבות.

און על אחת כמה וכמה באין ערך כלל אז מען העלפט ארויס אין די יעצטיגע טעג די טאטע מאמע וואס דאס איז די גרעסטע מצוה איז נישט מעגליך אויסצומאלן און אפצושאצן דעם געוואלדיגן זכות

די טעג פון בין הזמנים כט

דערפון ווייל פיבוד אב וואס דאס איז די גרעסטע מצוה - "חמורה שבחמורות". און וועגן דעם, ווען די טאטע און די מאמע בעטן עפעס דארף מען דאס מקיים זיין מיט גרויס שמחה און מיט אויסטערלישע פרייד און טאנצן פון פיל שמחה אז הקדוש ברוך הוא האט דך מופת געווען צו פאלגן דיין טאטע מאמע, און א יעדעס מאל איידער דו גייסט מקיים זיין דאס באפעל פון דינע עלטערן זאלסטו זאגן "לשם יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה הנני הולך לעשות רצון קוני ולשמוע בקול אבי ובקול אמי" און אז דו וועסט זיך אזוי אויפפירן קענסטו זיך נישט אפמאלן די געוואלדיגע זכות וואס דו האסט, און כאטש אנדערע בחורים ווייסן נישט פון דעם און פירן זיך נישט אויף אזוי, וואס האסטו אבער מיט א צווייטן?! דו זיי מקיים וואס עס שטייט דא מיט א תמימות און

די טעג פון בין הזמנים

פשיטות און אזוי וועסטו זייער מצליח זיין אין דיין וועג ווייל מיט דעם וואס מען העלפט ארויס פאר א צווייטן איד און מען זאגט א יעדעס מאל פון פריער "לשם יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה הנני הולך לעשות את רצון קוני ולאהוב את כל בר ישראל ולעזור לו" ווערט דורך דעם אויך באשאפן מלאכים וואס היטן דעם מענטש.

דעריבער זעה מיין טייערער ליבער זוהן! נישט צו זיין קיין בטלן און בשעת דינע פרייע צייט, וואס דו ווילסט זיך אביסל אויסליפטערן און אפרוען, זעה אז דו צייט זאלסטו אויכעט אויסניצן אויף אזא סארט וועג פון העלפן פאר אן אנדערן, וואס מיט דעם קויפטו דין איין א יעדע מינוט און א יעדע רגע א מצות עשה און דו באשאפט מיט דעם מלאכים - מלאכי מעלה, וואס ס'וועט אמאל קומען א טאג און

די טעג פון בין הזמנים לא

א שעה און א רגע, וואס די וועסט זיי זייער וויכטיג דארפן האבן און די וועסט דעמאלטס חרטה האבן פארנוואס האב איך נישט געטוהן מער און מער?! אבער דעמאלטס וועט שוין זיין צו שפעט. וועגן דעם מיין טייערער ליבער זוהן, זעה, צו העלפן פאר אנדערע מענטשן אין די דאזיגע טעג, און נישט מצער צו זיין קיין שום איד, און זעה אז עס זאל חלילה נישט ארויס קומען פון דיין האנט קיין שום מכשול פאר א צווייטן. ווייל בדרך כלל אין די יעצטיגע טעג פון בין הזמנים טוט א יונגער בחור'ל אפ שאדנס פאר אנדערע מענטשן, ווייל ער דרייט זיך ארום ליידג און טוט נישט גארנישט. און די בטלה פרענגט אים צו, צו שעמום און שגעון (כתבות נ"ט). און ער טוט נארישע זאכן, און ער טוט אן שאדנס פאר אנדערע מענטשן.

די טעג פון בין הזמנים

דערביפער זעה מיין טייערער ליבער זוהן, זייער
 זייער אַכט צו געבן, אז עס זאל נישט אַרויס קומען
 קיין שום שאַדנ'ס דורך דיר פֿאַר אַ צווייטן. און אַפֿילו
 אויב דייע חברים גייען און טוען יא אַפֿ שאַדנ'ס פֿאַר
 אַנדערע מענטשן, גיי נישט מיט זיי, און האב נישט
 מיט זיי קיין חלק, נאַר אַנטלויף פֿון זיי! דו דאַרפֿסט
 נישט האָבן אַזעלעכע חברים וואס טוען אַפֿ שאַדנ'ס
 און הזקים פֿאַר אַנדערע מענטשן, און מאַכן צער און
 עגמת נפֿש פֿאַר אַנדערע.

און על אַחת כֶּמָה וּכְמָה בָּאִין עֶרֶךְ כָּלֵל, אז מען
 טאַר נישט מצער זיין די טאַטע מאַמע אין די יעצטיגע
 טעג, נאַר מ'דאַרף זיי צי העלפֿן מיט אלעם וואס מען
 קען נאַר, סיי מיטן אַפֿהיטן אויף די קינדער, און סיי
 מיט גיין איינקויפֿן, און סיי מיטן העלפֿן אין שטוב,
 וואס פֿון די אלע זאַכן ווערן פֿאַשאַפֿן מלאַכים וואס

די טעג פון בין הזמנים

לג

היטן אפ דעם מענטש, און אויב דו וואלסט ווען
געוויסט וואספארא מלאכים דו באשאפט זיך מיט
דעם וואס דו העלפסט פאר דיינע עלטערן, און מיט
דעם וואס דו העלפסט פאר אלטע מענטשן, און פאר
אומגליקליכע מענטשן, און ארימעלייט, און עלנדע
מענטשן, וואלסטו זיך ווען אסאך מער
אנגעשטרענגט מקיים צו זיין וואס עס שטייט דא.

ו.

לערנען פלייסיג די הייליגע תורה

מיין טייערער ליבער זוהן! אפילו דו האסט
געלערנט תורה א גאנץ יאר, פונדעסוועגן דאך איז
נישט די זעלבע זאך די תורה וואס דו לערנסט יעצט
אין די טעג פון בין הזמנים ווי די תורה וואס די האסט

די טעג פון בין הזמנים

געלערנט א גאנץ יאר, ווייל א גאנץ יאר ביסטו געווען אין ישיבה און די האסט דארט געהאט א ראש ישיבה און א משגיח וואס האבן אכטונג געגעבן אויף דיר אז דו זאלסט נישט מבטל זיין די צייט און דו זאלסט לערנען, אבער יעצט אין די טעג פון בין הזמנים האסטו נישט קיינער ווער עס זאל אכטונג געבן אויף דיר, און קיינער טיילט דך נישט איין וואס צו טוהן, און דעריבער אויב נעמסטו זיך יעצט אין די הענט אריין און דו זעצסט זיך אנוועק לערנען בהתמדה רבה די הייליגע תורה איז עס טויזענט מאל מער ווערד ווי די תורה וואס דו לערנסט אגאנץ יאר אינטער די אויפזיכט פון דעם ראש ישיבה און משגיח.

דעריבער זעה מיין טייערער ליבער זוהן! אין די יעצטיגע טעג וואס פאררופט זיך אין די ישיבישע וועלט "בין הזמנים" זיך צו באפלייסן מער און מער

די טעג פון בין הזמנים לה

אין די תורה הקדושה, און נעם דיר פאר צו לערנען יעדן טאג חק ולא יעבור אביסל חומש רש"י מיט'ן תרגום, און אפילו מען דארף אין דעם באמת נזהר זיין אויך א גאנץ יאר, אפער אין די צוויי חדשים דארף מען אסאך אסאך מער נזהר זיין אין דעם, ווייל בדרך כלל קען אדורך גיין וואך נאך וואך וואס מען זאל נישט מעביר סדרה זיין די פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, וואס לפי דברי חכמינו הקדושים דארף מען זייער נזהר זיין אין דעם, אזוי ווי חז"ל זאגן (ברכות ח.) "לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור" "א מענטש זאל שטענדיג משלים זיין די פרשת השבוע מיט'ן ציבור" [דאס הייסט מעביר סדרה זיין], דערפאר זעה מיין טייערע ליבער זוהן, צו לערנען א יעדן טאג אביסל חומש רש"י מיט'ן תרגום אזוי אז ביז סוף וואך זאלסטו האבן גיענדיגט די

די טעג פון בין הזמנים

גאנצע פֿרשֶׁה פון די וואך, צוויי מאל מקרא און איין מאל תרגום מיט די רש"י, וואס דאס איז מוראדיג מסוגל פאר יראת שמים.

און אזוי זעה אויך צו לערנען אסאך משניות אין די יעצטיגע טעג וואס דער לימוד משניות דאס טוט מוראדיג אויסרייניגן און אויסלויטערן די נשמה, און דעריבער א יעדע פֿרק און פֿרק וואס א מענטש איז זוכה צו לערנען איז עס א געוואלדיגע הצלחה פאר זיין זעהל וואס מען קען גארנישט אפשאצן און אויסמאלן, און דעריבער אויב דו וועסט נישט זיין קיין בטלן נאר דו וועסט זוכה זיין מסיים צו זיין די ששה סדרי משנה א יעדע וואך, איז נישטא קיין גרעסערס פון דעם, און אפילו ס'זעהט דיר אויס ווי ווער ווייסט וואס, עפעס אן אוממעגליכע זאך, זאלסטו אבער וויסן אז יעצט אין די טעג פון בין

די טעג פון בין הזמנים לז

הזמנים וואס מען טוט כמעט גארנישט, און מען ברענגט אן די צייט מיט הכל הכלים, קען מען גורס זיין פרקים משניות און דורך זאגן א פרק נאך א פרק, און א מסכתא נאך א מסכתא, ביז מען זאל זוכה זיין צו ענדיגן א יעדע וואך גאנץ ששה סדרי משנה, וואס די געוואלדיגע זכות דערפון וואס א מענטש איז זוכה צו זאגן משניות איז נישט מעגליך זיך אויסצומאלן און אפצושאצן, און כאטש איך ווייס אז ס'איז דא אסאך מענטשן וואס מאכן חזק דערפון, און לאכן אפ פון דעם, זאלסטו אבער שטענדיג געדענקן דעם כלל אז "לאכן לאכט, דער וואס לאכט צום לעצט" און מיט דעם וואס דו וועסט זיין געוואוינט גורס צו זיין פרקים משניות, וועט אין דיר אריינגיין א חמידו דאורייתא א חשק צו לערנען די תורה הקדושה. און אפילו דו בוסט נישט מיושב, און דו כאפסט נישט

די טעג פון בין הזמנים

דאס לערנען, אבער על כל פנים מיטן "זאגן" דארף מען נישט האבן קיין סאך מח, און מען דארף נישט קיין סאך קאנצעטרירן, דו דארפסט נישט מער ווי נעמען דעם משניות און אנהייבן זאגן פּרקים משניות, און דאס וועט דיר אויסרייניגן און אויסלויטערן דיין נשמה.

און אזוי אויך ביי לימוד הגמרא, וואס ביי דעם איז שוין דא אפאר אופנים, איין אופן איז אז דו זאלסט איבער חזרון אלעס וואס דו האסט געלערנט אין ישיבה דעם גאנצן זומער זמן אדער ווינטער זמן. אדער א צווייטע אופן, אז דו זאלסט זיך נעמען א מסכתא און עס פראבירן מסיים צו זיין אין דעם חודש, אדער אז דו זאלסט ממשיך זיין אין דיין טאג טעגליכן באשטימטן שיעור קבוע וואס דו לערנסט בקביעות א יעדן טאג. אבער איך שווא, ווי אזוי דו

די טעג פון בין הזמנים

וויילסט זיך מסדר זיין, זאלסטו אבער זעהן אז עס זאל נישט אדורך גיין אויף דיר א טאג, אן דעם וואס דו זאלסט האבן געלערנט א דף גמרא, וואס דאס איז אן הצלחה נצחית פארן מענטש, און ווען א מענטש וואלט ווען געוויסט דאס גרויסקייט פון לימוד הגמרא וואלט ער זיך ווען מוראדיג צוגעפלייסט אין דעם. ווייל גמרא דאס איז די ראשי תיבות פון די פיר מלאכים וואס היטן אפ דעם מענטש. גבריא"ל מיכא"ל רפא"ל אוריאל"ל. וועגן דעם זעה יעצט אין די טעג פון בין הזמנים, אסאך מער נזקח צו זיין צו לערנען א יעדן טאג א דף גמרא, און דאס וועט אויף דיר ארויף ברענגן אלע מיני לעכטיגקייטן, און א חיות און דביקות הבורא יתברך שמו.

די טעג פון בין הזמנים

וואויל פאר דער וואס לאזט זיך בכלל נישט נארן,
 ווייל אין די יעצטיגע טעג פון בין הזמנים קען מען
 אנגאגן אריינצוכאפן אסאך אסאך דפים גמרא א יעדן
 טאג. אבער וויאזוי ס'זאל נאר נישט זיין זעה כאטש
 נישט צו פארפעלן א דף גמרא רש"י תוספות א יעדן
 טאג. וואס דאס איז א געוואלדיגע הצלחה פארן גפ"ש
 פונעם מענטש.

און אזוי אויך זעה צו לערנען אסאך שלחן ערוך
 ווייל אין די צוויי חדשים פון ניסן און תשרי איז דא
 אסאך הלכות וואס מען דארף מקיים צו זיין און מען
 דארף אסאך אסאך צו חזרון די הלכות. למשל אין
 חודש ניסן איז דא אסאך הלכות פון הלכות פסח וואס
 מען דארף צו וויסן וויאזוי זיך צו פירן אין דעם
 חודש, דעריבער זעה צו נעמען א טור און א שלחן
 ערוך

די טעג פון בין הזמנים מא

און לערן דיר אדורך די גאנצע הלכות החג מיט גרויס
התמדה.

און די זעלבע זאך איז מיט די טעג פון תשרי וואס
דעמאלטס איז אויך דא אסאך הלכות די הלכות ראש
השנה, און יום כיפור, און סוכות; דערפאר איז גוט אז
דו זאלסט זיך באשטימען א שיעור אין טור מיט
שלחן ערוך, און דורך לערנען די הלכות און זיי חזרין
אן א שיעור מאל. און ס'וואלט ווען זייער גוט געווען
פאר דיר אז דו זאלסט זיך אראפ שרייבן די תמצית
און קיצור פון די אלע הלכות וואס דו האסט געלערנט
כדי דו זאלסט זיין געוואוינט צו שרייבן חידושי
תורה, און ס'איז נישטא נאך אזא חידושי תורה לשמה
ווי ווען איינער איז מחדש אין הלכות אויף אן אופן
דאס מקיים צו זיין, ווייל לימוד התורה לשמה מיינט
צו לערנען תורה על מנת לשמור ולעשות ולקיים און

מב די טעג פון בין הזמנים

דערפאר איז זייער גוט אז דו זאלסט יעצט אין "די טעג פון בין הזמנים" חזרן אסאך טור בית יוסף מיט ב"ח, און שלחן ערוך מיט טורי זקב און מגן אברהם און נאך אסאך אחרונים אויף די אלע הלכות וואס זענען שייך צו די יעצטיגע טעג, און דו זאלסט זיך אויפשרייבן אויף א העפט די קיצורי הלכות וואס דו האסט געלערנט וואס דאס איז די שענסטע חידושי תורה וואס מען קען נאר מחדש זיין, און אויב דו וועסט זיך צוגעוואונען צו דעם וועסטו שפירן זיין גן עדן דא אויף דער וועלט, און דו וועסט קיינמאל נישט גיין ליידג נאר דו וועסט א גאנץ יאר זיין פארנומען מיט מחדש זיין חידושים.

ז.

גוטע מדות

וויסן זאלסטו מיין טייערער ליבער זוהן! אז ס'איז
 נישטא קיין שענערע זאך ווי איינער וואס קויפט זיך
 איין גוטע מדות, און דער הייליגער רבי זצ"ל האט
 אויף מ'חבר געווען א ספר וואס רופט זיך דער "ספר
 האלף בית", און דאס איז דער "ספר המדות", און ער
 האט געזאגט בפירוש אז די ספר האט אים געמאכט
 פאר א איד! ווייל באמת די עיקר שיינקייט פון א
 יונגער בחור איז ווען ער האט גוטע מדות. ווייל
 חכמינו ז"ל זאגן (מגילה דף י"ב:) במדה שאדם
 מודד בה מודדין לו - מיט וואספארא מדות דער
 מענטש פירט זיך אויף, אזוי פירט מען זיך אויף צו
 אים. און דערפאר זעה זיך איינצוקויפן גוטע מדות

די טעג פון ביין הזמנים

און זאלסט לערנען אסאך אין דעם ספר המדות, און זעה זיך אפצוהיטן פון שלעכטע מדות, ווייל בדרך כלל א יונגער בחור'ל האט אין זיך שלעכטע מדות, ער האט אין זיך די מדה פון כעס און רציחה, קנאה און נקמה. און חז"ל הקדושים זאגן (יומא כ"ג.) כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו - ווער עס האלט זיך איין און געבט נאך פאר א צווייטן, איז מען אים מוחל אויף אלע זיינע עבירות. דערפאר זעה אנוועק צו ווארפן דיינע אלע שלעכטע מדות, און קויף דיר איין גוטע מדות, דאן וועסטו זעהן ווי ס'וועט אויף דיר נמשך ווערן א שפע בגשמיות וברוחניות, אזוי ווי חז"ל זאגן (סנהדרין צ.) כל מדותיו של הקדוש ברוך הוא מדה פנגד מדה - די אלע מדות פון השם יתברך וואס ער פירט זיך מיטן מענטש איז מדה פנגד מדה, הקדוש ברוך הוא פירט זיך שטענדיג מיטן

די טעג פון בין הזמנים

מענטש, אזוי ווי דער מענטש פירט זיך אויף מיט אנדערע. און חוץ פון דעם זאלסטו אויך וויסן אז אויב דו וועסט האבן גוטע מדות וועסטו קענען טוהן גרינגערהייט א גוטע שידוך און א יעדער וועט זיך ליב האבן און דו וועסט האבן אסאך גוטע חברים, אבער פארקערט אז דו וועסט האבן שלעכטע מדות וועט קיינער נישט וועלן שטיין נאנט צו דיר.

דערפאר זעה מיין טייערער ליבער זוהן, זיך איינצוקויפן גוטע מדות און גיב שטארק אכט אויף דיר נישט צו ווערן ווילד און פארלירן דיינע מדות, ובפרט אין "די יעצטיגע טעג פון בין הזמנים". און אז דו האסט זיך שוין ענדליך איינגעקויפט גוטע מדות אין ישיבה א גאנץ יאר און דו האסט געהערט דברי מוסר והתעוררות פון דיין ראש ישיבה און משגיח, זעה עס נישט צו פארלירן אזוי גרינגערהייט, נאר

די טעג פון בין הזמנים

פונקט פארקערט זעה מתקן צו זיין דיינע מדות, און אזוי וועט דין יעדער איינער ליב האבן.

ח.

תפלה והתבודדות

מיין טייערע ליבער זוהן! וויסן זאלסטו אז ביים הייליגן רבי'ן זכרוננו לברכה איז דאס ענין פון תפלה והתבודדות געווען א גרויסער עיקר, עד כדי כך אז ס'איז נישט געווען קיין שמועס וואס דער רבי פלעגט רעדן צו זיינע הייליגע תלמידים, און נישט דערמאנען דערביי דאס ענין פון תפלה והתבודדות, און ער האט אליינס געזאגט אויף זיך אז ער איז אויך צוגעקומען צו זיין מדריגה נאר דורכדעם וואס ער פלעגט אסאך מתפלל זיין און בעטן דעם אייבערשטן. דאס הייסט אז אויסער די דריי תפלות פון שחרית, מנחה, און

מעריב, איז ער געווען געוואונט צו מאכן אליינס
 תפלות און בקשות, און ער פלעגט זיך באהאלטן אין
 א באזונדער אָרט וואס ס'איז נישט געווען דאָרטן
 קיין מענטשן, למשל אויף אַ דאך אָדער אין אַ סעלער,
 אָדער אין אַ פעלד אָדער אין אַ וואלד, און ער פלעגט
 זיך דאָרטן אויסגיטן דאס האַרץ פאַרן בורא כּל
 העולמים מיט תּפּלה און בּקשָה, דאס הייסט אז ער
 פלעגט רעדן צום אייבערשטן מיט זיין "מאמע לשון"
 אזוי ווי אַ מענטש רעדט זיך אויס דאס האַרץ פאַר זיין
 אַמת'ן גיט'ן פּריינד, און אזוי ווי אַ קינד רעדט צו זיין
 טאטען. און אזוי פלעגט ער טוהן טעג און יארן צו
 קומען צו זיין באשטימטע אָרט וואס ער האט זיך
 קובע געווען פאר תּפּלה וְהַתְּבוּדוֹת, און דאָרטן
 פלעגט ער זיך אויסשמועסן מיטן אייבערשטן, און
 רעדן מיטן אייבערשטן, און שרייען און בעטן און זיך

מה די טעג פון בין הזמנים

מתחנן זיין פארן בורא פל העולמים אז ער וויל זיין אן
ערליכער איד, און אפילו ס'האט זיך אים געדאכט אין
אנהייב אז קיינער קוקט נישט אויף אים און קיינער
דארף אים נישט האפן, מיט דעם אלעם האט ער זיך
געשטארקט און ער איז געווען א מוראדיגער עקשן
און ער האט אסאך מתפלל געווען צו השם יתברך ביז
ער האט זוכה געווען ציצוקומען צו וואס ער איז
צוגעקומען. און דאס זעלביגע וויל ער אויך
אריינברענגן אין אונז.

און דערפאר זעה מיין טייערער ליבער זוהן! נישט
צו גיין ליידג אין "די יעצטיגע טעג פון בין הזמנים"
נאר באהאלט דיך אין עפעס א בית המדרש, אדער אין
א פעלד, אדער אין א וואלד, אדער אין עפעס א
קעלער, און גיס דיך אויס דאס הארץ מיט שיחה און
תפלה פארן בורא פל העולמים, און זאלסט זיין אין

די טעג פון בין הזמנים מט

דעם זייער שטארק, זיך אויסצורעדן און צו
אנטפלעקן אלעס וואס עס גייט אדורך אויף דיר פארן
בורא פל העולמים, און כאטש עס וועט פאר דיר זיין
אין אנהייב זייער זייער שווער ווייל עס וועט זיך דיר
דאכטן אז קיינער הערט דיך נישט אויס, און דו
רעדסט צום וואנט זאלסטו אבער וויסן אז דאס אלעס
קומט פון די כפירות און אפיקורסות וואס עס איז
אריינגעגאנגן אין דיר, אזוי ווי דער הייליגער רבי
זאגט אין ספר המדות (אות אמונה סימן כ"ב) הפשע
של אדם מכניס כפירה באדם - דאס זינד פונעם
מענטש דאס ברענגט אריין כפירה אין דעם מענטש.
ווייל ווען א מענטש זינדיגט, רחמנא ליצן, ווערט
פון אים אינגאנצן פארהוילן די אמונה אז ס'איז דא א
פאשעפער אויף דער וועלט, ביז עס דאכט זיך אים
אויס אז מען דארף אים אינגאנצן נישט האבן, און פון

די טעג פון בין הזמנים

1

דעם קומט דאס וואס יונגע בחורים דרייען זיך ארום אין די גאסן און רעדן און פלויידערן אלע מיני דברים בטלים, און לשון הרע'ס מיט רכילות און לצנות, און גייען צו אלע דעמאסטראציעס און צו אלע מיני פארזאמלונגען, און רחמנא ליצלן צו אלע בתי תאטראות און קורקסאות און ברענגן אן זייער טייערע צייט. אבער דו, מיין ליבער זוהן אויב וועסטו באמת האבן שכל קענסטו דייקא אין די צוויי חדשים פון ניסן און תשרי, וואס זיי זענען טעג פון תשובה מאהבה און תשובה מיראה, זוכה זיין צו ירשנען דעם עולם הבא דא אויף דער וועלט.

דעריבער זעה מיין טייערער ליבער זוהן זיך צו אויסבאהאלטן אין א באזונדער ארט ווי ס'איז נישטא דארט קיין מענטשן, און זאלסט אנהייבן זיך אויסצורעדן פארן אייבערשטן אלעס וואס עס דריקט

די טעג פון בין הזמנים נא

דיר אויפן הארצן און אלעס וואס עס גייט אויף דיר אדורך זאלסטו אויסדערציילן פאר אים פונקט אזוי ווי א באלבט קינד דערציילט אלעס פארן טאטען און זאלסט וויינען און זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן אז ער זאל רחמנות האבן אויף דיר און שוינען אויף דיר, און דיך ארויס נעמען פון דיין בלאטע און פון דיין שמוץ וואס דו ביסט אין דעם אריינגעפאלן, און עס זאל נישט זיין ביי דיר גרינג דאס וואס איך זאג דיר דא, נאר דו זאלסט זיין זייער געוואוינט מיט די עבודה צו בעטן אסאך דעם אייבערשטן. און אויך זאלסטו זעהן צו זאגן אסאך תהלים, און אויב וועסטו זוכה זיין מסיים צו זיין דעם גאנצן ספר תהלים א יעדן טאג מיט בכיות עצומות, איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם, ווייל די טעג פון ניסן און תשרי זענען טעג פון תשובה מאהבה, און תשובה

די טעג פון בין הזמנים

מיראָה, און אַלע הימלען זענען דעמאלטס אָפּען פּאַר
 דיר, און כאַטש אײך ווייס אַז עס גײט אױף דיר
 אײבער, וואס עס גײט אױף דיר אײבער אַז דו בײסט
 נכשׁל געווארן אין געוואלדיגע גרויסע עבירות און
 פּגמים, און דו בײסט בײ דיר צופּראַכן פּחַרס הנשׁפּר,
 דאַרפּסטו אָבער צו וויסן פון די אַנדערע זײט אַז
 דײקא יעצט איז די צײט וואס עס וועט נתקבל ווערן
 דײנע תּפּלות, ווייל חכמינו הקדושים זאָגן (סנהדרין
 מ"ג) מי שדעתו שפּלה אין תּפּלתו נמאסת - ווער
 ס'איז בײ זיך אַראַפּגעקלאַפּט און צופּראַכן טוט מען
 נישט פאַרמיאוסן זײנע תּפּלות ווייל עס שטייט אין
 פּסוק (תהלים נ"א) לב נשׁפּר ונדפּה אַלקים לא תבּזה -
 אַ צופּראַכענע און אַ צוקלאַפּטע הארץ טוט הקדוש
 פּרוך הוא נישט פאַרשעמען. און וועגן דעם זעה זיך
 צו שטאַרקן אױף אַלע מיני אופנים שפּעולם, און

שמועס דין אויס און רעדט זיך אויס פארן בורא כל העולמים דיין גאנצע הארץ מיט די שפראך וואס דו ביסט געוואונט מיט דעם צו רעדן, און כאטש עס וועט דיר אנקומען אין אנהייב זייער זייער שווער ווייל עס וועט זיך דיר דאכטן אז דער באשעפער וויל דין נישט האבן, און דו האסט שוין נישט קיין שום האפענונג און קיין שום תקנה, זאלסטו אבער נישט קוקען אויף דעם אלעם, נאר זאלסט וויסן אז דאס אליינס איז א מניעה וואס קומט דין שטערן פון דעם דאזיגן הייליגן עבודה. און אונזערע חז"ל זאגן (מדרש תנחומא פרשת בשלח) אין הקדוש ברוך הוא חפץ לחייב ברית, אלא מבקש שיתפללו הבריות לפניו ויקבלם – הקדוש ברוך הוא וויל נישט באשילדיגן קיין שום ברית, ער וויל נאר אז מען זאל מתפלל זיין צו אים און ער וועט גלייך אננעמען; און נאך זאגן

די טעג פון בין הזמנים

אונזערע חז"ל (מדרש תנחומא פרשת וירא) הקדוש ברוך הוא, האט געזאגט צו די אידן: איר זאלט זייער נזהר זיין אין תפלה ווייל ס'איז נישטא קיין שענערע מדה פון דעם און דאס איז גרעסער פון אלע קרבנות, און אפילו אויב א מענטש איז נישט ראוי אז ער זאל גענטפערט ווערן מיט זיין תפלה און מען זאל טאן מיט אים חסד, אויב אבער איז ער מרבה בתפלה ותחנונים [דאס הייסט ער הערט נישט אויף פון צו בעטן השם יתברך] טוה איך מיט אים אויך חסד!

און דערפאר מיין טייערע ליבער זוהן! אזוי ווי ס'איז דאך אויף דיר אדורך געלאפן אגאנצע יאר און אגאנצע זמן, - די ווינטער זמן, אדער די זימער זמן, און ס'איז אויף דיר איבער געגאנגען אין דעם זמן וואס ס'איז אויף דיר איבער געגאנגען, דעריבער זעה אויסצוגיין דעם בין הזמנים מיט תפלה והתבודדות

די טעג פון בין הזמנים

זיך אויסצובאהאלטן אין א באזונדער אָרט ווי קיינער
געפונט זיך נישט דאָרט, און זאלסט דאָרטן אויסגיין
דאס האַרץ פאָרן בורא פֿל עולמים און בעטן און זיך
מתחנן זיין ביים הייליגן באַשעפער אז ער זאל אויף
דיר רחמנות האָבן אז דו זאלסט זוכה זיין זיך
איינצוקויפן יראת שמים, און נתעלה צו ווערן אין
תורה און זוכה זיין חתונה צו האָבן יונגערהייט, ווייל
די תפלות און בקשות וואס א יונגער בחור'ל בעהט
זיך אויס ביים הייליגן באַשעפער, ובפרט ווען ער
לייגט צו טרערן צו די תפילות ווערט עס גאר שטארק
אנגענומען אין הימל, ווייל דו ווערסט נאך באַמט
גערעכנט ווי א תינוק אויבן אין הימל וואס זיין הָבֶל
פיו איז אן א חטא, ווייל אויבן אין הימל איז מען
נישט דן א בחור נאר פון די צוואנציג יאר און העכער.
וועגן דעם זעה מיין טייערע געליבטער זוהן צו

נו די טעג פון ביין הזמנים

פארברענגן אסאך אין די דאזיגע טעג אין פעלדער
און אין וועלדער און אויף קברי צדיקים און גיס זיך
דארטן אויס זיין הארץ פאר השם יתברך מיט בכיות
עצומות, דעמאלטס זייקא וועסטו זוכה זיין
צוצוקומען צו וואס דו דארפסט צו דערגרייכן דא בזה
העולם, און דו וועסט זוכה זיין זיך משלים צו זיין אין
תורה און אין יראת שמים און חתונה האבן
יונגערהייט.

ט.

אנטלויפן פון שלעכטע חברים

דו דארפסט צו וויסן מיין טייערע ליבער זוהן ! אז
די תורה קען מען נישט איינקויפן נאר מיט א חבורה,
און דערפאר דארף א בחור זוכען גוטע חברים מיט
וועמען זיך צו באהעפטן. און אזוי אויך זיך זייער

זייער אפצוהיטן פון שלעכטע חברים, ווייל א גוטער חבר וועט דין ציען צו די תורה און צו יראת שמים, און פארקערט א שלעכטע חבר קען דין אראפ שלעפן צו אלע מיני עבירות שפעולם "די אייבערשטער זאל אפהיטן" און דערפאר זאגן חכמינו הקדושים (אבות דרבי נתן פרק כ"ט) אין חבר נקנה אלא בקשי קשיים - א חבר קען מען נישט קויפן נאר מיט גרויסע שוועריקייטן, אז דו זאלסט נישט מיינען אז דאס קומט אן אזוי גרינג צו באקומען א גוטן חבר. ווייל דער אמת איז אז א מענטש דארף האבן א גוטע חבר, זיך צו קענען מחזק זיין, און שטארקן איינס דאס אנדערע צו גיין אויפן ריכטיגן וועג, און צוזאמען איז מען מצליח, אזוי ווי חז"ל זאגן (דרה ארץ זוטא פרק ד') תלמידי חכמים נאים בחבורה ואין עמי הארצות נאים בחבורה - תלמידי חכמים זענען שיין ווען זיי

די טעג פון בין הזמנים

האלטן זיך צוזאמען מיט א חבורה, אבער עמי הארצים זענען נישט שיין ווען זיי זענען צוזאמען מיט א חבורה, ווייל ווען ס'איז דא גוטע חברים צוזאמען איז מען זייער זייער מצליח, אנדערשט איז אבער אז מען האט שלעכטע חברים שלעפן זיי דין אראפ ביזן שאל תחתיות און נאך טיפער רחמנא ליצלן.

וועגן דעם בעהט איך דיר זייער שטארק מיין טייערער ליבער זוהן! אנטלויף פון אלע שלעכטע חברים וואס טוען אלע סארטן ווילדע זאכן, זיי דרייען זיך ארום אין די גאסן און רעדן אלע שמוציגע רייד פון זייער מויל, לשון הרע, רכילות, און ניבול פה, "אנטלויף פון זייער חבורה", ווייל זיי וועלן דיר אראפ נידערן ביזן שאל תחתית און נאך טיפער "השם ישמרנו", און נישט נאר דאס, נאר די גאנצע

די טעג פון בין הזמנים

נט

תורה און יראת שמים וואס דו האסט זיך
איינגעקויפט במשך די גאנצע יאר קענסטו אויך
פארלירן אין איין סקונדע דורך שלעכטע חברים,
ובפרט אין די היינטיגע צייטן, וואס די גאסן זענען
געפערליך הפקר און ס'דרייען זיך ארום אלע מיני
גראבע יונגען און ליידיג-גייער'ס און פגום'דיגע
בחורים, דארפסטו צו אנטלויפן פון זייער חבורה און
חלילה נישט גיין אין זייערע וועגן און דרכים. נאר
אנטלויף צו חברים יראי השם און צוזאמען זאלט
עטץ לערנען די תורה הקדושה און זיך האלטן
אינאיינעם, און רעדן צוזאמען פון יראת שמים, און
זאלסט זעהן זיך אנצושטרענגן אויף אלע מיני וועגן
צו אנטלויפן פון א חבורה פון לצים וואס דאס טוט
אינגאנצן אוועקרייסן דעם מענטש פון השם יתברך,
ובפרטי פרטיות פון די וואס גייען און דרייען זיך

די טעג פון בין הזמנים

ארום אין די הויפן פון די צדיקים פדי צו מאכן פון זיי
 לצי לצנות, און רעדן אויף יעדן ראש ישיבה און
 מנהיג אלע מיני שלעכטס, פון זיי זאלסטו אנטלויפן
 אזוי ווי דו אנטלויפט פון פייער, ווייל זיי וועלן דין
 פארברענען אינגאנצן.

און דעריבער בעהט איך דיר זייער מיין טייערער
 ליבער זוהן! באהעפט דין נאר צו גוטע חברים יראי
 השם יתברך און לערן דין אפ פון זייערע גוטע וועגן
 וויאזוי זיי פירן זיך אויף, און זאלסט צוקוקען וויאזוי
 זיי לערנען מיט גרויס התמדה און דאווענען מיט
 גרויס פוונה און יראת שמים, דעמאלטס וועסטו
 אויכעט מצליח זיין אין דיין וועג.

די טעג פון בין הזמנים

סא

י.

א ישיבה בחור

דו דארפסט צו וויסן מיין טייערער ליבער זוהן!
אז יעצט אין די טעג פון בין הזמנים, דארפסטו זייער
אכטונג געבן אויף דיין אויפפירינג, ווייל א יעדער
קוקט דיר נאך אין די יעצטיגע טעג וויאזוי די פירסט
זיך אויף, ווייל א ישיבה בחור דארף צו זיין א סעמפל
פאר די גאנצע הויז-געזונט און פאר די גאנצע
געגנט, און פאר די גאנצע בית המדרש.

און דערפאר זעה מיין טייערער ליבער זוהן, צו
פארעכטן דיינע מעשים, און זיך צו פארבעסערן מיט
דיינע מדות און מיט דיין יראת שמים, און אזוי אויך
געב שטארק אכטונג ווי אזוי דו רעדסט, נישט צו
רעדן חוצפ'דיג צו קיין שום מענטש אויף דער וועלט,

די טעג פון בין הזמנים

נאר זאלסט רעדן צו א יעדעם איינעם מיט א גרויס דרך ארץ, וואס דאס איז די מדה פון א בחור וואס לערנט אין א ישיבה, און אזוי אויך זאלסטו זעהן צו דאווענען מיט מנין ווארט ביי ווארט פון א סידור מיט גרויס פוננה, און לערנען מיט גרויס התמדה די תורה הקדושה און איבער חזרן אלע לימודים וואס דו האסט געלערנט אנאנץ יאר, און זאלסט גוט געדענקן אז יעצט קוקט מען דך זייער שטארק נאך, ווייל א ישיבה בחור דארף צו זיין א לעבעדיגער סעמפל מיט זיין התנהגות וויאזוי ער פירט זיך אויף, און אויב פירט ער זיך אויף גוט און פיין, דעמאלטס זאגן אלע מענטשן אויף אים "וואויל פאר די טאטע מאמע וואס האבן אים געבוירן, און וואויל פאר זיין רבי וואס האט אים געלערנט תורה". און פארקערט אויב פירט ער זיך נישט אויף אזוי ווי עס באדארף צו זיין,

פארשעמט ער זיין טאטע מאמע און זיין רבי, ווייל
 איעדער זאגט אויף אים "וויי פאר די טאטע מאמע
 וואס האבן אים געבוירן, און וויי פאר די רבי וואס
 האט אים אזוי אויסגעלערנט", דערפאר דארפסטו צו
 וויסן מיין ליבער קינד אז דו דארפסט צו זיין יעצט א
 לעבעדיגע דוגמא פאר דיין גאנצע סביבה, און אויב
 וועסטו זיך אויפפירן שיין און איינגענעם, דאן
 וועסטו באקומען א גוטע נאמען און דיין גוטער
 נאמען וועט גיין פאר דך, און אלע וועלן זיך וועלן
 באהעפטן און חבֿרן מיט דיר. און דעריבער זעה מיין
 ליבער קינד וואס עס שטייט דא פאר דיר. און זאלסט
 שטענדיג געדענקן וואס עקבאי בן מהלאל האט
 געזאגט פאר זיין זוהן, (מסכת עדיות פרק ה' משנה
 ז') מעשיה יקרבוה ומעשיה ירחקוה - דייע אייגענע
 מעשים וועלן דך מקרב זיין, און דייע אייגענע

די טעג פון בין הזמנים

מעשים וועלן דיר מרחק זיין, ווייל אלעס ווענדט זיך
 אין דיר אליינס, און אויב וועסטו מקיים זיין וואס עס
 שטייט דא געשריבן, דעמאלטס וועסטו מצליח זיין
 אין זיין וועג, און עס וועט דיר גוט זיין זיין גאנץ
 לעבן, און דו וועסט ארויפציען אויף דיר דאס
 זיסקייט און דאס איינגינעמקייט און דאס שיין פון
 דעם בורא פל העולמים און דו וועסט זיין דער
 גליקליכסטער מענטש, סיי אויף דער וועלט! און סיי
 אויף יענע וועלט!

”תם ונשלם שבה לאל בורא עולם”

סגולה גדולה ותיקון הכללי לומר עשרה מזמורי
 תהלים אלו:

ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ, ק"ה, קל"ז, ק"נ.